

telefonoval, že poškozený tam už je, necht' přijde, a za chvíli do bytu přišel [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který na poškozeného zakřičel výtku ohledně sporu s pojištěním a poté odešel do obývacího pokoje, a obžalovaný nadále křičel na poškozeného, dožadoval se odpovědi na stále stejné otázky s tím, že jinak jej zbije, zabije a zakope v lese, přičemž odběhl do ložnice, kde měl uloženou legálně drženou samonabíjecí pistoli CZ P-07, při vědomí si toho, že poškozený o tom ví, kdy poškozený tohoto momentu využil, vzal klíče od bytu, které obžalovaný mezitím odložil na kuchyňskou linku, a z bytu utekl,

t e d y jiného pohrůzkou násilí nutil, aby něco konal,

č í m ž s p á c h a l

prečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to samonabíjecí pistole CZ P-07, ráže 9 mm Luger, výrobního čísla B785008, a 135 ks ostrých nábojů ráže 9 mm Luger.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě dokazování provedeného v rámci trestního řízení má soud za prokázaný následující skutkový stav.

Obžalovaný [REDAKCE] pozval k němu do bytu nacházejícím se v panelovém domě v ulici [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] v Českém Krumlově na návštěvu poškozeného [REDAKCE]. Chtěl, aby mu poškozený vysvětlil, proč se tak chová, když měl obžalovaného pomlouvat na veřejnosti a měl podporovat jeho ženu, která od něj odešla několik měsíců předtím. Poškozený [REDAKCE] přišel dne 07.11.2016 okolo 19:15 hodin na návštěvu k obžalovanému. Po vstupu do bytu obžalovaný uzamkl vstupní dveře a klíče od bytu si ponechal u sebe. V kuchyni bytu pak začal poškozenému vyčítat, že se jej snaží s jeho manželkou zničit, žádal poškozeného, aby se mu k tomuto vyjádřil a sdělil mu, co mají v plánu. Tyto dotazy směřoval k poškozenému opakovaně a postupem doby, kdy mu poškozený neodpovídal, na něj stejné požadavky již křičel s tím, že má dvacet minut na to, aby mu to vysvětlil a řekl pravdu. Vyhrožoval poškozenému, že pokud tak neučiní, pak kolem 20:00 hodin přijde někdo, kdo mu s ním pomůže, že ho do něčeho zabalí a odtáhnou do lesa. Během tohoto vyhrožování obžalovaný někomu telefonoval a do telefonu řekl, že poškozený už je v bytě, necht' přijde. Po chvíli do bytu obžalovaného přišel svědek [REDAKCE], který na poškozeného začal křičet ohledně sporu s pojištěním, křičel na něj, že mu rozbije hubu. Poté svědek [REDAKCE] odešel do obývacího pokoje. Obžalovaný nadále v kuchyni křičel

na poškozeného, dožadoval se odpovědi na stále stejné otázky s tím, že jinak jej zbije, zabije a zakope v lese. Kolem 20:15 hodin pak obžalovaný odběhl do ložnice, kde měl uloženou legálně drženou pistoli, při vědomí si toho, že poškozený o tom ví. Poškozený tohoto momentu využil, vzal klíče od bytu, které obžalovaný mezitím odložil na kuchyňskou linku, a z bytu utekl.

Obžalovaný [REDAKCE] popřel, že by se dopustil skutku, který je mu kladen za vinu. Vypověděl, že v září 2016 od něj odešla manželka se synem. Důvodem mělo být to, že je agresivní alkoholik a že jí bil. Ona však od něj dostala pouze jedenkrát facku, vulgárně jí nenadával, snad jedině v okamžicích psychického napětí. Poškozený podporoval jeho ženu, pomlouval jej před lidmi. Chtěl, aby mu poškozený toto chování vysvětlil, proto inicioval schůzku. Poté, co poškozený přišel k němu do bytu, tak za ním zamkl. Zamyká za každou návštěvou z důvodu přítomnosti syna v bytě. Klíče dal na kredenc v kuchyni. Vyzval poškozeného, aby mu vysvětlil jeho chování a řekl mu informace, které mu sděluje jeho manželka. Otázky opakoval stále dokola, poškozenému nechával prostor, aby se k nim vyjádřil. Poškozený však mlčel a pouze opakoval, že jej nenechá nic říci. V žádném případě poškozenému nevyhrožoval, byl po celou dobu v klidu. Mezitím mu volal svědek [REDAKCE]. Řekl mu, že je u něj v bytě poškozený. Svědek [REDAKCE] začal křičet do telefonu, ať ho tam podrží, že přijde, že jej seřeže, zabije, někam zahrabe. Šlo o všechny ty výhrůžky, které jsou popsány v obžalobě. On tyto výhrůžky tlumočil poškozenému. Činil tak z legrace, aby poškozený věděl, jak je svědek [REDAKCE] naštvaný. Poškozenému řekl, že svědek [REDAKCE] přijde. Svědek [REDAKCE] přišel během 5 minut. Podle verze z přípravného řízení svědek [REDAKCE] na poškozeného křičel, podle verze z řízení před soudem byl svědek [REDAKCE] v klidu. Svědek [REDAKCE] poškozenému v bytě nevyhrožoval. Svědek [REDAKCE] mohl mluvit s poškozeným cca 5 minut, pak šel za jeho synem do obýváku. On zůstal s poškozeným v kuchyni a nadále se dožadoval odpovědi po poškozeném. K ničemu to nevedlo, a proto se rozhodl, že na něj sehraje komedii. Zakřičel na něj, že půjdou ven se poprat. Poté se šel obléci do ložnice. Poškozený věděl, že má střelnou zbraň, i to, že jí má uloženu v ložnici. Mezitím poškozený si vzal klíče z kuchyňské linky a z bytu utekl. Nechal otevřené dveře do bytu a v bytě kabát. Ještě za ním volal, co blázní. Poté mu několikrát telefonoval a psal SMS zprávy, ať koupí rum, že si v klidu pokecají. Poté svědek [REDAKCE] telefonoval [REDAKCE]. On nepochopil, proč to udělal, svědek [REDAKCE] však byl v silně podnapilém stavu. Krátce na to se u něj v bytě objevila svědkyně [REDAKCE] s tím, že svědek [REDAKCE] volal svědkyni [REDAKCE], že se prý pohádali. Ptala se jej, zda je v klidu a zda může jít dál. Svědkyně [REDAKCE] musela mít obavu, co se tam stalo, a to na základě toho, co řekl svědek [REDAKCE] do telefonu.

Poškozený [REDAKCE] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem vypověděl, že poté, co od obžalovaného odešla manželka, začal jej obžalovaný obviňovat z toho, že je s ní v kontaktu, bral to jako zradu. Obžalovaný jej pozval k němu domů, aby si to vysvětlili. Šel do bytu, protože to chtěl urovnat. Po vstupu do bytu obžalovaný zamkl dveře a vzal si k sobě klíče. Obžalovaný dveře běžně zamyká, klíče však nechává v zámku. Tentokrát si je dal do kapsy. V kuchyni vedl obžalovaný dlouhý monolog týkající se jeho vztahu s manželkou, chtěl po něm, ať se přizná k tomu, co s manželkou mají v plánu, co s ním bude, zda jej vystěhují z bytu. Obžalovaný mu dával prostor, aby se k tomu vyjádřil, ale on nebyl schopen odpovídat, jenom stál a koukal. Obžalovaného to hodně zlobilo. Jednání obžalovaného se stupňovalo, otázky na něj křičel, vyhrožoval mu, že pokud mu neodpoví, tak za 20 minut přijde jeho kamarád, který si to s ním vyřídí a pomůže obžalovanému jej do něčeho zabalit a odtáhnout do lesa. Během toho obžalovaný někomu volal a říkal do telefonu, že už je tam a ať přijde. Krátce na to přišel do bytu svědek [REDAKCE], který na něj zakřičel

nějakou nadávku v souvislosti s pojistnou smlouvou, vyčítal mu ji, ale hned poté odešel do obývacího pokoje. Svědek [REDAKCE] mu nevyhrožoval. Domnívá se, že svědek [REDAKCE] nebyl opilý. Obžalovaný pokračoval ve svém jednání, stále dokola na něj křičel ty samé otázky. Vyhrožoval mu, že jej zakope v lese, jednání gradovalo. Najednou se rozběhl do ložnice. On věděl, že má v ložnici pistoli. Byl přesvědčen, že obžalovaný si pro ni běží, bál se. Vzal klíče od bytu, které obžalovaný během svého monologu odložil na lince, odemkl si byt a utekl. Utíkal s botami v ruce, přičemž v bytě si zapomněl kabát. Vnímá, že obžalovaný na něj něco křičel. Potom mu obžalovaný ještě telefonoval, snažil se ho přesvědčit, že to myslel ze srandy. Dále mu volala svědkyně [REDAKCE], co se děje, že jí volal svědek [REDAKCE]. V rychlosti jí popsal, co se stalo. Dále telefonoval manželce obžalovaného [REDAKCE], která telefon nebrala. Jel za ní domů, kde jí řekl, co se stalo. Žádala ho, ať nevolá Policii ČR, ať to nechá na ráno, kdy v bytě již nebude jejich syn. Z dané situace byl velmi vystrašený, cestou se pozvracel.

Svědka [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaný mu volal, že je u něj poškozený. Obžalovaný věděl, že si s poškozeným chce promluvit kvůli problému s pojistkou. Šel k obžalovanému do bytu, byl lehce opilý, ale vnímal normálně. Obžalovaný mu odemkl byt, neví však, zda za ním zamkl. Běžně se však v bytě obžalovaného zamykalo. Neví, kam obžalovaný odložil klíče. Domnívá se, že obžalovaný byl jenom v trenýrkách. Poškozený byl v kuchyni. Byl na poškozeného trochu rozčilený, řekl mu, že mu kvůli pojistkám rozbije hubu, nic jiného. Vyříkali si to, poškozený přislíbil nápravu. On potom odešel za synem obžalovaného do obývacího pokoje. V kuchyni obžalovaný s poškozeným řešili věci týkající se odchodu ženy obžalovaného z domácnosti, ze kterého obžalovaný vinil poškozeného. Obžalovaný chtěl po poškozeném vědět, proč to udělal, opakovaně se jej na toto dotazoval, poškozený však neodpovídal. Tento hovor mezi nimi pokračoval i v době, kdy on byl v obývacím pokoji. Obžalovaný občas mluvil zvýšeným hlasem, na poškozeného zařval. Neslyšel žádné výhrůžky, neví o tom, že by mu vyhrožoval pistolí. V obývacím pokoji mohl být zhruba 15 minut. Neviděl, že by obžalovaný šel do ložnice. Obžalovaný poté za ním přišel s tím, že poškozený z bytu utekl. Obžalovaný ještě na poškozeného křičel na chodbě, ať koupí rum až se bude vracet. Obžalovaný byl rozrušený, vadilo mu, že poškozený mu neodpověděl na otázky. Z důvodu, že byl obžalovaný rozrušený a v bytě byl jeho syn, zavolał svědkyni [REDAKCE], aby poslala někoho hlídat syna obžalovaného. Poškozenému jiným způsobem než, že mu dá do huby, nevyhrožoval, a to ani po telefonu ani osobně.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že poškozený byl za ní v baru a sdělil jí, že jede za obžalovaným. Obžalovaný si s ním prý chtěl promluvit ohledně toho, že od něj odešla manželka. Poškozený byl nervózní, bylo vidět, že se mu za obžalovaným nechce. Asi dvě hodiny poté, co poškozený odešel z baru za obžalovaným, volal svědek [REDAKCE]. Mluvil srozumitelně, myslí si, že nebyl opilý. Svědek [REDAKCE] se jí ptal, zda za ní do práce nepřišel poškozený. Ptala se, co se děje, svědek [REDAKCE] jí řekl, že poškozený byl u obžalovaného doma a že se tam něco semlelo a poškozený utekl. Žádal jí, aby do bytu k obžalovanému někoho poslala uklidnit obžalovaného. Poslala tam svědkyni [REDAKCE]. Poté volala poškozenému, který jí řekl, že jej obžalovaný zamkl v bytě, vyjel po něm a šel si pro zbraň. On z bytu utekl a snad zvracel. Poškozený působil vyděšeně. Poté volala obžalovanému, ten však tvrdil, že se nic nestalo.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že byla v baru a zaregistrovala, jak svědkyni [REDAKCE] volalo spoustu lidí najednou. Dozvěděla se, že se něco děje u obžalovaného. Jela se tam podívat. Otevřel jí obžalovaný, ve dveřích se míjela s nějakým

pánem. Obžalovaný se nezajímal, proč přijela na návštěvu. Obžalovaného se ptala, zda se tam něco stalo, on jí řekl, že vůbec nic.

Svědkyňě [REDAKCE] v řízení před soudem využila zákonného práva a ve věci odmítla vypovídat. Její výpověď zachycená v přípravném řízení na úředním záznamu byla před soudem čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 6 trestního řádu. Vypověděla, že dne 07.11.2016 jí v odpoledních hodinách volal poškozený, že jede za obžalovaným řešit nějaké své problémy. Požádala jej, aby od něj vzal sedačky do auta. Téhož dne od 20:40 hodin jí poškozený opakovaně volal, ona však hovor nepřijala, protože jej neslyšela. Následně k ní přijel domů, kde jí sdělil, že byl u obžalovaného, který mu vyhrožoval střelnou zbraní. V té době měl být v bytě i svědek [REDAKCE]. On měl z bytu utéct. Poškozený byl vynervovaný a ona mu tak příliš nerozuměla. Myslela na syna, který v té době byl u obžalovaného v bytě.

Svěděk [REDAKCE], jehož výpověď v hlavním líčení byla čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 6 trestního řádu, vypověděl, že obžalovaný mu v minulosti nikdy nevyhrožoval zabitím. Došlo mezi nimi k nedorozumění, a to z důvodu, že obžalovaný si myslel, že ho manželka opustila kvůli němu. Věc si vyříkali. Následně se od poškozeného [REDAKCE] dozvěděl, že mu měl obžalovaný vyhrožovat pistolí. On šel pak s obžalovaným na Policii ČR s tím, že mu obžalovaný sice zbraň ukazoval, ale nikdy mu nevyhrožoval.

Ze znaleckého posudku [REDAKCE], soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který osobně znalec v řízení před soudem vysvětlil, bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou. U posuzovaného byla ale zjištěna smíšená porucha osobnosti s rysy impulsivními a narcistickými. Narcistická osobnost je osobnost, která je přesvědčená o svých schopnostech, které dává světu na obdiv a je přesvědčená, že vše co dělá je naprosto správné a že se v životě nedopouští žádných chyb. Jedná se o poruchu trvalého charakteru, která byla přítomna v době, kdy došlo ke spáchání trestného činu a je přítomna i v současné době. Motiv jednání obžalovaného nebyl chorobný. Na jeho jednání se podílela hlavně jeho porucha osobnosti, vztahové problémy a nelze vyloučit ani případné užití látky, která způsobila pozitivitu nálezu v moči na metamfetamin. Obžalovaný není agresivní osobou. Vzhledem k jeho osobnostní poruše a pokud je obžalovaný pod vlivem alkoholu nebo jiné psychoaktivní látky, může dojít v situacích zvýšeného emočního vypětí ke snížení jeho schopnosti posoudit skutečnost ve všech souvislostech a do určité míry také může hůře anticipovat důsledky svého jednání, což může vyústit v agresivní chování. U obžalovaného se tak agresivita nespouští bez podnětu, on potřebuje podnět, který danou agresivitu vyvolá, většinou to bývá zátěžová emoční situace. V tomto případě tomu odpovídá komplikovaná situace obžalovaného, jehož opustila manželka a on s tím nebyl srovnán. Znaleckým vyšetřením nebyly zjištěny žádná skutečnosti, které by potvrzovaly, že by obžalovaný byl osobou závislou na alkoholu nebo jiných psychoaktivních látkách. Nelze vyloučit zneužívání opiátových analgetik, ale nebyly shledány takové skutečnosti, které by svědčily pro již rozvinutou závislost. V době, kdy došlo ke spáchání trestného činu, mohl být obžalovaný vzhledem k pozitivnímu nálezu v moči pod vlivem benzodiazepinu a zřejmě Modafenu. Znalecký posudek přítomnost benzodiazepinu nepotvrdil, zjistil pouze přítomnost amfetaminu a metamfetaminu v moči. Benzodiazepiny mají spíše tlumivý účinek na psychiku jedince, u Modafenu je jako možný nežádoucí účinek popisována agitovanost a podrážděnost. Pokud byl obžalovaný skutečně pod vlivem těchto látek, tak tyto užil dobrovolně a byl znalý jejich účinků na svou osobu. Vzhledem k osobnostní struktuře obžalovaného, ale i jeho inteligenci, životním zkušenostem byly jeho schopnosti rozpoznat protiprávnost svého jednání zachovalé a schopnost ovládat své jednání

nepodstatně snižená. Vzhledem ke struktuře osobnosti obžalovaného je možné hodnotit jeho pobyt na svobodě z psychiatrického hlediska jako rizikový, mohl by se dopouštět obdobné trestné činnosti, za kterou je v současné době souzen. Porucha osobnosti je ale poruchou trvalého charakteru, která je léčbou jen velmi těžko ovlivnitelná, vyžaduje ze strany léčené osoby motivaci k léčbě a velkou míru spolupráce. Z tohoto důvodu by se případné uložení ochranné léčby minulo účinkem a není tak doporučováno její uložení.

Ze znaleckého posudku vypracovaného z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, soudním znalcem [REDAKCE], který byl v hlavním líčení čten za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 5 trestního řádu, bylo zjištěno, že obžalovanému byla odebrána moč a krev dne 08.11.2016 v 16:45 hodin. V moči byla prokázána přítomnost metamfetaminu a amfetaminu (amfetamin vzniká přirozenou chemickou přeměnou metamfetaminu v lidském těle). Nález odpovídá užití metamfetaminu (pervitinu) obžalovaným. Vzhledem k tomu, že v krevním séru obžalovaného nebyla prokázána přítomnost metamfetaminu a amfetaminu či jiných amfetaminů, nelze mít za to, že byl obžalovaný v době odběru krve pod jejich vlivem. V moči, ani krevním séru obžalovaného nebyla prokázána přítomnost benzodiazepinu či jejich metabolitů (vznikají přirozenou chemickou přeměnou benzodiazepinu v lidském těle).

Skutkové okolnosti byly dále zjištěny z fotodokumentace zachycující telefonní provoz na telefonu obžalovaného, z něhož se podává frekvence a doba telefonního kontaktu mezi obžalovaným a poškozeným. Dále z listinných důkazů, a to konkrétně ze zprávy Městského úřadu Český Krumlov a spisu Okresního soudu v Českém Krumlově sp.zn. 8Nc 464/2016 byly zjištěny skutkové okolnosti týkající se rozpadu manželství obžalovaného, jakož i to, jak se manželé k sobě minimálně přes telefon a sociální sítě chovali. Místo projednávaného činu je pak popsáno v protokole o ohledání místa činu a zachycené v příslušné fotodokumentaci (č.l. 94 – 104 spisu).

Vyhodnocením zmíněných důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách, dospěl soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je ve výroku popsán. Je nade vší pochybnost prokázáno, že v předmětnou dobu byl poškozený v bytě obžalovaného, když v tomto směru obžalovaný s poškozeným vypovídají ve shodě a jejich výpovědi korespondují s výpovědí svědka [REDAKCE] a nepřímých svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].

K posouzení otázky co se v daném bytě v předmětnou dobu stalo a s tím úzce související otázka pachatelství obžalovaného, měl soud k dispozici dvě skupiny důkazů. Na straně jedné je to výpověď obžalovaného, který popírá, že by se zažalovaného skutku dopustil. Proti němu stojí výpověď poškozeného, která je podporována svědectvím [REDAKCE], jakož i nepřímých svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].

Obžalovaný vypovídal po celé trestní řízení shodně, odchýlného popisu se dopustil pouze ve vztahu k chování svědka [REDAKCE] v bytě. Podle verze z přípravného řízení svědek [REDAKCE] měl na poškozeného rvát, zatímco v řízení před soudem tvrdil, že tento svědek jednal s poškozeným v klidu. Obžalovaný popřel, že by se daného jednání dopustil. Připustil, že výhrůžky uváděné poškozeným pronesl, bylo to však v okamžiku, kdy hovořil po telefonu se svědkem [REDAKCE] a byl to právě tento svědek, který tímto způsobem vyhrožoval poškozenému a on tyto výhrůžky pouze poškozenému tlumočil. Je zářející, že tak významnou skutečnost jako jsou výhrůžky zabitím, které vlastně tvoří základ projednávané trestné činnosti, obžalovaný nezmínil v přípravném řízení. Dále si soud nemohl

nepovšimnout, že tvrzení obžalovaného, že výhrůžky ve skutečnosti pronesl svědek [REDACTED], tento svědek v řízení před soudem opakovaně striktně popřel. A nešlo o jediné tvrzení obžalovaného, které tento svědek svojí výpovědí vyvrátil. Pokud se obžalovaný snažil přesvědčit soud, že to byl svědek [REDACTED], který mu předmětný den volal, pak tento svědek ve shodě s poškozeným, uvedl, že obžalovaný volal jemu, aby jej upozornil, že poškozený je u něj v bytě. Pokud obžalovaný popisoval svědka [REDACTED] v době incidentu jako silně podnapilého, který nevěděl, co dělá, pak svědek [REDACTED] připustil, že byl pod vlivem alkoholu, ale pouze lehce a okolí vnímal zcela normálně. Tento popis svědka [REDACTED] pak plně koresponduje s výpovědí poškozeného a svědkyně [REDACTED], kteří měli možnost svědka [REDACTED] vnímat, ať již přímo či po telefonu. Dále zcela odlišně od obžalovaného popsal svědek [REDACTED] chování obžalovaného v bytě. Obžalovaný tvrdil, že po celou dobu při rozhovoru s poškozeným byl v klidu a až těsně před jeho útekem z bytu na něj zvýšil hlas, zatímco svědek [REDACTED] popsal, že obžalovaný na poškozeného opakovaně zvyšoval hlas, řval na něj. Soud považuje svědka [REDACTED] při hodnocení věrohodnosti, resp. nevěrohodnosti obžalovaného, vedle poškozeného za velice významného. Soud si totiž nemohl nepovšimnout kamarádkého vztahu mezi obžalovaným a svědkem [REDACTED], který se podle názoru soudu mimo jiné projevil v tom, že svědek [REDACTED] při srovnání s jeho výpovědí zachycenou na úředním záznamu v přípravném řízení ve své výpovědi v řízení před soudem výrazně zlehčil popis celé události, aby vyzněl ve prospěch obžalovaného. I přes tuto skutečnost však výpověď svědka [REDACTED] vyvrací řadu tvrzení obžalovaného, jak bylo řečeno již shora, a naopak podporuje výpověď poškozeného.

Poškozený po celé trestní řízení vypovídá ve shodě, a to nejenom v rámci procesních výpovědí, ale i na prvotní úřední záznam. Soud si je vědom toho, že úřední záznam zachycující výpověď poškozeného nelze použít jako důkaz, je však toho názoru, že jej lze použít při hodnocení věrohodnosti poškozeného. Poškozený tak opakovaně shodně popsal, z jakého důvodu jej obžalovaný pozval k němu do bytu, jak toto setkání probíhalo, včetně účasti svědka [REDACTED], jakož i skutečnosti, které následovaly po jeho útěku z bytu. Jeho popis události podporuje svědek [REDACTED], který shodně s ním, kromě již shora zmíněných okamžiků, popsal i jejich výměnu názorů v bytě obžalovaného. Nepřímo pak dané jednání podporují svědkyně [REDACTED], která s poškozeným krátce po incidentu hovořila po telefonu, a který jí popsal, že jej obžalovaný zamkl v bytě, že mu vyhrožoval, že si šel pro zbraň a on z bytu utekl. Stejným způsobem v obecných rysech tuto událost popsal následně i svědkyni [REDACTED]. Obě svědkyně se shodly na tom, že poškozený působil vyděšeně. Tato jejich tvrzení korespondují s prohlášením poškozeného, že se obžalovaného velmi bál. Tato skutečnost je navíc podporována i chováním poškozeného, který z bytu utekl s botami v ruce, nechal otevřené dveře od bytu a zapomněl v daném bytě kabát, což potvrzuje i sám obžalovaný. Pokud poškozený popsal, že se následně ze stresové situace pozvracel, pak toto sdělil i svědkyni [REDACTED], která mu krátce poté volala. Lze si velice těžko představit, že by poškozený byl natolik konspirativní, že by ihned po útěku z bytu sděloval osobám tyto skutečnosti, pokud by se skutečně nestaly. Navíc se nabízí otázka, proč by se shora popsaným způsobem (útěk z bytu) poškozený choval, pokud by v bytě obžalovaného k ničemu nedošlo, jak je tvrzeno obžalovaným. Soud je přesvědčen, že skutečnost, že se obžalovaný choval způsobem popsaným poškozeným, potvrzuje i chování svědka [REDACTED] po útěku poškozeného z bytu. Tento svědek okamžitě zavolal svědkyni [REDACTED] s tím, že se v bytě něco stalo a žádal, aby do bytu okamžitě někdo přijel z důvodu péče o dítě, protože obžalovaný byl silně rozrušený. Informace o tom, co se v bytě stalo, předané svědkem [REDACTED] svědkyni [REDACTED] musely být podle názoru soudu natolik závažné, že tuto svědkyni vedly k tomu, aby okamžitě kontaktovala poškozeného [REDACTED] a zároveň zajistila jinou osobu k tomu, aby jela zkontrolovat obžalovaného. Ve světle právě

rozvedeného soud považuje za prokázané, že obžalovaný se dopustil jednání tak, jak jej popsal poškozený, kterého soud považuje za věrohodného, a že se poškozený skutečně bál.

Soud považuje za jednoznačně prokázané, že obžalovaný nutil poškozeného, aby mu sdělil informace týkající se vztahu k jeho manželce a okolností týkající se rozpadu manželství obžalovaného pod pohrůzkou, že pokud mu tyto informace nesdělí, tak jej zbije, zlikviduje a že mu s likvidací pomůže třetí osoba. Tyto pohrůžky podtrhl tím, že volal třetí osobě před poškozeným, který měl tak možnost slyšet, jak obžalovaný vyzývá třetí osobu, aby do bytu přišla a skutečně třetí osoba, konkrétně svědek [REDAKCE], se krátce poté v bytě obžalovaného objevil. Dále je soud přesvědčen, že obžalovaný využil k vydírání a nátlaku na poškozeného jeho vědomosti o tom, že obžalovaný je držitelem střelné zbraně, kterou má uloženou v ložnici, a pokud během výhrůžek zabitím obžalovaný odešel demonstrativně do ložnice, pak soud uzavírá, že tak učinil se záměrem učinit na poškozeného ještě větší nátlak. S ohledem na právě uvedené není sporu o tom, že obžalovaný nutil poškozeného pohrůzkou násilí k tomu, aby mu sdělil jím požadované informace. Jeho jednání je tak třeba právně kvalifikovat jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku.

Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jeho druhu a výše. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování člověka. Obžalovaný jednal v přímém úmyslu a přitěžuje mu způsob provedení projednávaného skutku. Nelze si nepovšimnout, že poškozený byl tlaku obžalovaného vystaven po poměrně dlouhou dobu, zhruba jedné hodiny, přičemž tlak obžalovaného se neustále stupňoval a obžalovaný slovní výhrůžky zesílil jednak přítomností třetí osoby a demonstrativním odchodem do místnosti, kde měl zbraň. Podle názoru soudu motivací obžalovaného byla skutečnost, že se nevyrovnal s odchodem manželky se synem ze společné domácnosti. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že lze chápat rozpoložení obžalovaného, kterému se rozpadla rodina, avšak zároveň je třeba zdůraznit, že v žádném případě nelze jeho osobní problém řešit zde projednávaným způsobem. Obžalovanému polehčuje, že dosud nebyl soudně trestán, ani projednáván pro přestupek, přičemž soud vnímá i pozitivní hodnocení jeho osoby jako otce, které se obžalovanému dostalo nejenom od svědků jemu blízkých, ale také od jeho bývalé manželky a poškozeného. Soud nemohl přihlídnout k polehčující okolnosti jakou je doznání, s ohledem na postoj obžalovaného v dané trestní věci, který je prost jakéhokoli přiznání byť částečné viny, omluvy, pokory. Naopak při hájení svého postoje se neštítel obvinít svého kamaráda, že to byl on, kdo vyhrožoval, a nikoli on sám.

Výměru trestu je třeba zvolit v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 175 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého lze uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až čtyři léta. Jako odpovídající trest při zvážení všech zjištěných okolností, přitěžujících i polehčujících, byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody při dolní hranici zákonné sazby, konkrétně v trvání dvanácti měsíců. Soud má za to, že účelu trestu bude dosaženo i bez přímého omezení osobní svobody obžalovaného a z tohoto důvodu výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvaceti čtyř měsíců.

V rámci trestního řízení obžalovaný vydal samonabíjecí pistoli popsanou ve výroku rozsudku, včetně ostrých nábojů a látkového pouzdra na zbraň. Jak se ze shora uvedeného podává, soud dospěl k závěru, že obžalovaný použil tuto zbraň k vydírání poškozeného, byť skrytě. Z tohoto důvodu soud s odkazem na § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložil obžalovanému trest propadnutí věci, a to dané pistole a 135 kusů ostrých nábojů, když zbytek

nábojů (obžalovaných jich vydal 158 kusů) byl spotřebován v souvislosti s vyhotovením odborného vyjádření z oboru balistika.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný může rozsudek napadat pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, mohou rozsudek napadat pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobily přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Okresní soud v Českém Krumlově
dne 15.08.2017

JUDr. Jitka Juřicová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Šárka Hálová